

[Poul Clausen.]

tilslutning til lovforslagets gennemførelse, som vi finder ønskelig. Naturligvis har vi ikke noget imod nedsættelse af et udvalg til yderligere at gennemarbejde lovforslaget.

Skytte: Da det foreliggende lovforslag har været grundigt behandlet i det andet høje ting, skal jeg afholde mig fra at komme ind på enkeltheder i lovforslaget og nøjes med ganske få bemærkninger.

Vi har i mit parti den opfattelse, at der måske godt kunne være et og andet at rette i den nugældende lovgivning om mål og vægt, men vi mener også, at det kunne have været rettet uden iværksættelse af de store, dyre kontrolforanstaltninger, som nu er foreslået. I denne forbindelse vil jeg gerne udtale min tvivl om, at det beløb, som nævnes for omkostningerne i tilfælde af lovforslagets gennemførelse, er udtryk for det, lovforslaget virkelig vil koste.

Jeg vil også gerne tilføje, at vi finder, at den tilstrækkelige kontrol udøves af forbrugerne. Det er dog forbrugerne, det går ud over, hvis der sker et eller andet forkert, og de er mest interesseret i og vil også i al almindelighed selv kunne føre kontrol, og da jeg er enig med det ærede medlem hr. Lars P. Jensen om handelens hæderlighed, forstår jeg ikke, at det skal være nødvendigt med så vidtgående kontrolforanstaltninger, som lovforslaget foreslår. Jeg ved godt, at efterhånden flere og flere, i hvert tilfælde mange, tror, at staten skal gå og passe på os allesammen, men det er en umulig opgave for staten at løse, og derfor synes jeg ikke, at man i lovgivningen — alermindst for øjeblikket — skulle gå ind for denne tankegang.

I landstinget stod mit parti forholdsvis ene, ja, jeg kan sige, vi stod ene i vort forsøg på at begrænse kontroladministrationen. Der er visse ting i de udtalelser, der er fremsat i dag, som tyder på, at vi har noget større tilslutning i dette høje ting. Jeg tror det efter de udtalelser, jeg for et øjeblik siden hørte det ærede medlem hr. Pedersen-Nyskov fremsætte, men så forstår jeg ikke, at hans parti har stemt for lovforslaget i den foreliggende skikkelse i det andet høje ting. Det er da mit håb, at vi her i tinget gennem den udvalgsbehandling, der fra anden side er udtalt ønske om — et ønske jeg ganske deler —, kan finde frem til en anden formulering af lovforslaget, der vil sikre kontrollen og sikre forbrugernes berettigede interesser, men til gengæld ikke gå så vidt som det foreliggende lovforslag. Til en sådan løsning vil jeg tilsige mit partis medvirken.

Tholstrup: Flertallet af paragrafferne kan jeg godt gå med til, men § 7 indeholder skrappere kontrolforanstaltninger, end jeg synes er nødvendige, og prisen herfor er vist af den højtærede handelsminister ansat noget for lavt. De 40 000—50 000 besøg, det vil komme til at dreje sig om, vil kræve mindst 3—4 hold kontrolører i hver sin bil for at nå rundt i løbet af de 4 år, der er tale om, og senere, når man erfarer, at besøg hvert 4de år er for lidt, vil man måske udvide det til et årligt besøg. Så bliver udgiften fire-doblet, så kommer vi meget nær op på det beløb, som det ærede medlem af det andet høje ting hr. Moesgaard nævnte, idet han mente, at der skulle sættes et 0 til de 60 000 kr., og eengangsudgiften bliver sagtens til 300 000 kr., således at beløbet meget nær bliver 1 mill. i stedet for 100 000 kr. Det er mange penge for en ny foranstaltning, der er så lidt værd som denne. Samtidig skal politiet fortsætte med at tage stikprøver, og det må efter min mening være tilstrækkeligt. Når man bliver „taget“ ved en sådan stikprøve, får man jo bøde og ubehageligheder på anden måde, man kommer i avisen, og det er næsten det allerværste.

Jeg tror altså ikke, man behøver at have sådanne barnepiger til at gå rundt og se, om vægtene er i rette stand. For forbrugsforeningerne er det helt overflødigt; skulle de komme til at veje for meget eller for lidt, vil det bare blive reguleret i det årlige over-skud, så der sker ikke noget. Og købmændene skal nok tage sig i agt for at have vægte, der vejer forkert, for i alle tilfælde kommer det til at svie til dem selv: vejer de for meget, får de underskud, og vejer de for lidt ud, mister de deres kunder, som bliver utilfredse og gør vrøvl. Det ligger altså i deres egen interesse at holde deres vægte i absolut fineste stand. Vi ser også, hvordan det virker i praksis, mange forretninger ofrer betydeligt større beløb på at købe fine og nøjagtige vægte, end de er nødt til i henhold til de gamle lovbestemmelser; man anstrenger sig meget mere, end justervæsenet kræver, fordi man af de her nævnte grunde ønsker at veje korrekt, enten for at undgå tab eller for at undgå at miste sine kunder, altså for at give dem den bedste service, man kan. Derfor vil de penge, der efter lovforslaget skal gives ud, blive givet overflødigt ud, og det kan vi selvfølgelig ikke være med til.

Ministeren for handel industri og søfart (Krag): Jeg takker de ærede ordførere for de bemærkninger, der er fremsat, mest takker jeg naturligvis de ærede ordførere,